

2. Ministeren har ignoreret Byretsdommens klare Afgørelse vedrørende *Betalingen af de af Storeksportørerne privat engagerede Sagførere* og paa Trods af Dommen ladet disse betale *af offentlige Midler*, hvis eneste lovlige Anvendelse maa være til Ophjælpning af Kreaturpriserne.«

I nogle *Bemærkninger* til Forslaget gengav Forslagsstillerne de Punkter i Politiaadvokatens Skrivelse af 9. Juli 1935, som Landbrugsministeren skulde have søgt at bortforklare i Skrivelsen til Justitsministeriet af 31. Juli s. A. Denne Skrivelse sluttede saaledes: »Ved at meddele foranstaaende skal man anmode Justitsministeriet om at foranledige, at foran anførte maa blive taget i Betragtning under de kommende Forhør.« Herved var Undersøgelsens hele Karakter blevet ændret, og Anklagemyndighedens Optræden havde været i Strid med det Grundlag, hvorpaa Sagen oprindelig blev anlagt. At Ministeren ved sin Indgriben ikke alene havde ændret Sagens Karakter, men tillige dermed havde øvet politisk Indflydelse paa Dommens Udfald, fremgik ogsaa tydeligt af følgende Udtalelse i Dommen: »Det skal endvidere nævnes, at Landbrugsministeriet, der maa antages at være bekendt med samtlige under Sagen fremdragne Forhold i alle Enkeltheder, har erklæret sig tilfreds med Udvalgets hele Virksomhed. Herefter maa det da statuere som Undersøgelsens Resultat, at ingen af Sigtelserne kan opretholdes.«

Til Støtte for den under Punkt 2 fremsatte Kritik af, at Betalingen af Storeksportørernes privat engagerede Sagførere var afholdt af den saakaldte Eksportkasse, anførte Forslagsstillerne, at Byretsdommen udtalte: »Under Hensyn til, at Efterforskningen ved Skrivelse af 11. Juni 1935 blev udvidet, hvorved Udvalgets Medlemmer og Generalsekretæren følte sig særlig foranlediget til at søge Sagfører-Bistand, findes der ikke at burde tilkendes de paagældende noget Beløb til Dækning af Udgifterne hertil, ligesom Retten i det hele finder, at der ikke er aldeles tilstrækkeligt Grundlag for at tilkende de fornærmede eller nogen enkelt af dem Erstatning hos Tiltalte.«

Ordføreren for Forslagsstillerne (J. S. Foget) optrak Hovedlinierne i Sagens Gang, siden Folketingsmand Valdemar Thomsen den 19. Oktober 1934 havde kritiseret Eksportudvalgets Administration. I Slutningen af sin Tale resumerede Taleren sin Udvikling saaledes: »Et Medlem af Tinget har ifølge sin parlamentariske Pligt kritiseret et ministerielt Udvalgs Administration. I Stedet for at undersøge Sagen afgiver Ministeren en Redegørelse, der af 5 Dommere karakteriseres som urigtig og misvisende, ja, i enkelte Tilfælde anvendes et